

Vinjett: Johan

Johan är 16 år och går handelsprogrammet, första året på gymnasiet. Johans föräldrar separerade när han gick i nian och nu bor han mest hos pappa, men saknar sin mamma mycket.

Det senaste halvåret har Johan haft svårt att sova, är lättirriterad och blir orolig för allt möjligt. Ibland vet han inte varför oron kommer, den bara finns där. När det är som värst känns det bättre om han nyper sig stenhårt i armarna. Johan har även testat att skära sig med en kniv han har på sitt rum. Då lättar oron lite. Han får lite annat att tänka på när blodet rinner utför armen och smärtan i armen gör att oron minskar. Nu har han flera blåmärken och skärsår på armarna. Johan skäms och är arg på sig själv för vad han håller på med.

En dag på idrotten trillar han och slår i bröstkorgen rejält på en bänk. Han tappar andan och det smärta fruktansvärt. Ett par klasskamrater hjälper honom till skolsköterskan. Skolsköterskan pratar vänligt men så ber hon Johan ta av den långärmade tröjan så hon kan se hela bröstkorgen.

Skolsköterskan undersöker bröstkorgen noga och frågar var smärtan sitter och hur det går med andningen. När hon tittar på både fram- och baksidan ser hon också på armarna. Hon frågar hur han har fått skadorna och Johan säger att han inte vet. ”Ok”, svarar hon.

Skolsköterskan vill att Johans mamma eller pappa kommer och hämtar honom och åker till vårdcentralen eftersom han fortfarande tycker att det är tungt att andas och att smärtan är jobbig. Hon ringer Johans pappa men han svarar inte. Mamman får hon tag i men det dröjer en liten stund tills hon kommer.

Johan sitter på britsen och skolsköterskan sätter sig bredvid. Hon säger att hon träffat fler elever med den typen av skador som han har på armarna. Hon ber honom berätta vad det är som hänt och han svarar att det inte är farligt. ”Satt på mitt rum och bara grejade lite med en kniv. Det är lugnt”, säger Johan. ”Ok”, säger hon igen. Hon säger också: ”Jag vill att du kommer tillbaka imorgon för att berätta hur det gick på vårdcentralen. Och så vill jag höra lite hur du mår för övrigt om det är ok?”

”Vet din mamma om att du gjort illa dig på armarna? Hon kommer kanske att se det på vårdcentralen? Vad vill du att mamma ska veta om det?” ”Jag vet inte”, svarar Johan. Han både vill och inte vill att mamma ska se. Fast det är ju väldigt pinsamt och mamma kommer säkert att bli jätteorolig och det känns jobbigt...

